

Прѣзъ нощта имало голѣма буря. . . . На другия день Атанасъ видѣлъ дѣба разцѣпенъ отъ грѣмъ.

— Ехъ, старче, лоши дни настѣпили за тебе ! . . .

А дѣбътъ му отговорилъ:

— Извади отъ коренитѣ нещастieto ми и азъ ще оживѣя!

Атанасъ бързо взелъ мотика и започналъ да копае. Дълго врѣме работилъ и най-послѣ се показалъ единъ сандѣкъ пѣленъ съ *злато*...

* * *

Забогатѣлъ овчарътъ Атанасъ. . . Купилъ си кѣщичка и цѣлъ день стоялъ вътрѣ. Напусналъ полето, раздѣлилъ се съ овчарството. Стои въ стаята си и се радва на златото. . . Той го изсипва въ рѣцѣтъ си, прѣдъ краката си и се наслаждава. . . .